

Focke Wulf Fw 190 D-13/R-11

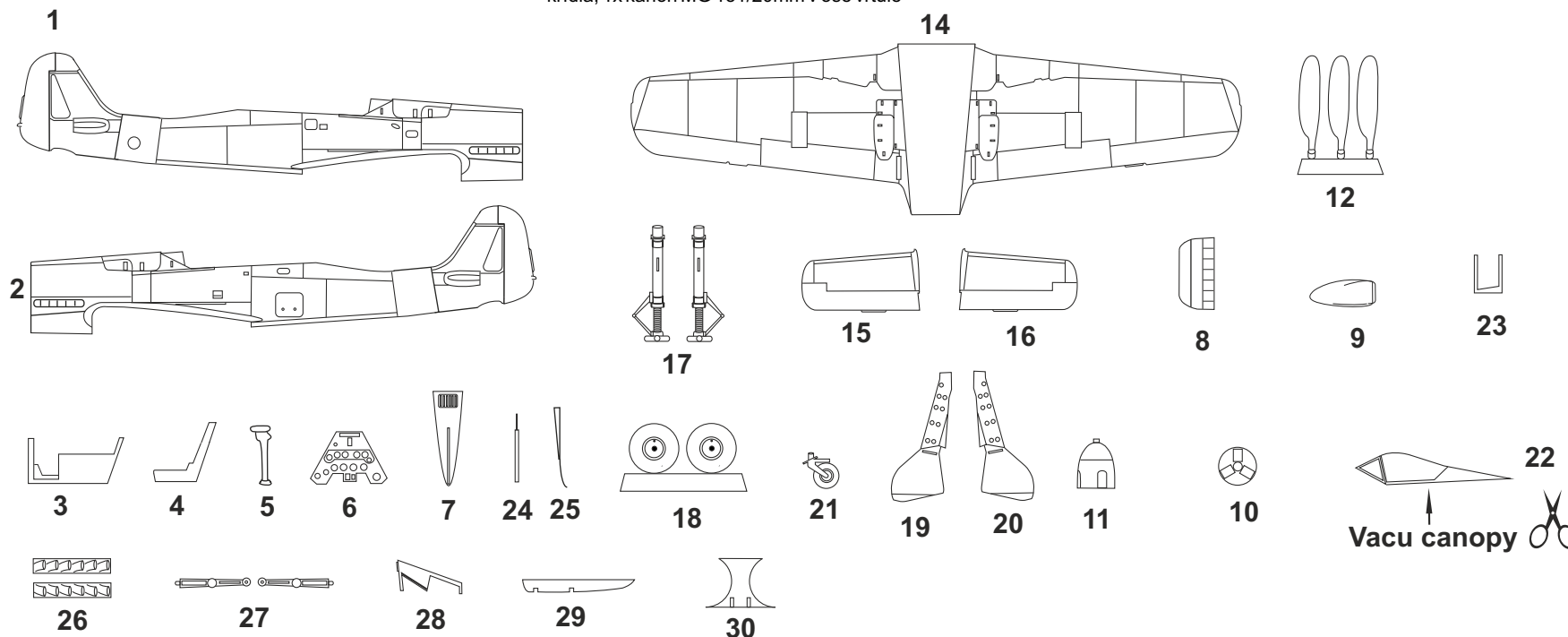
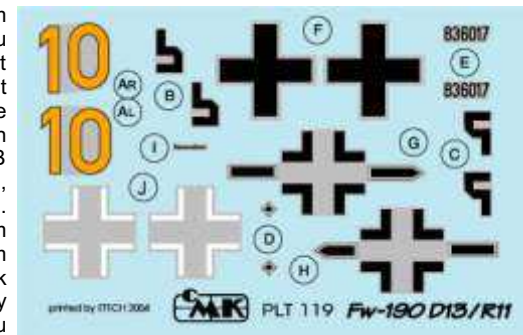
1:72
No. 119

Focke Wulf Fw 190D-13/R-11

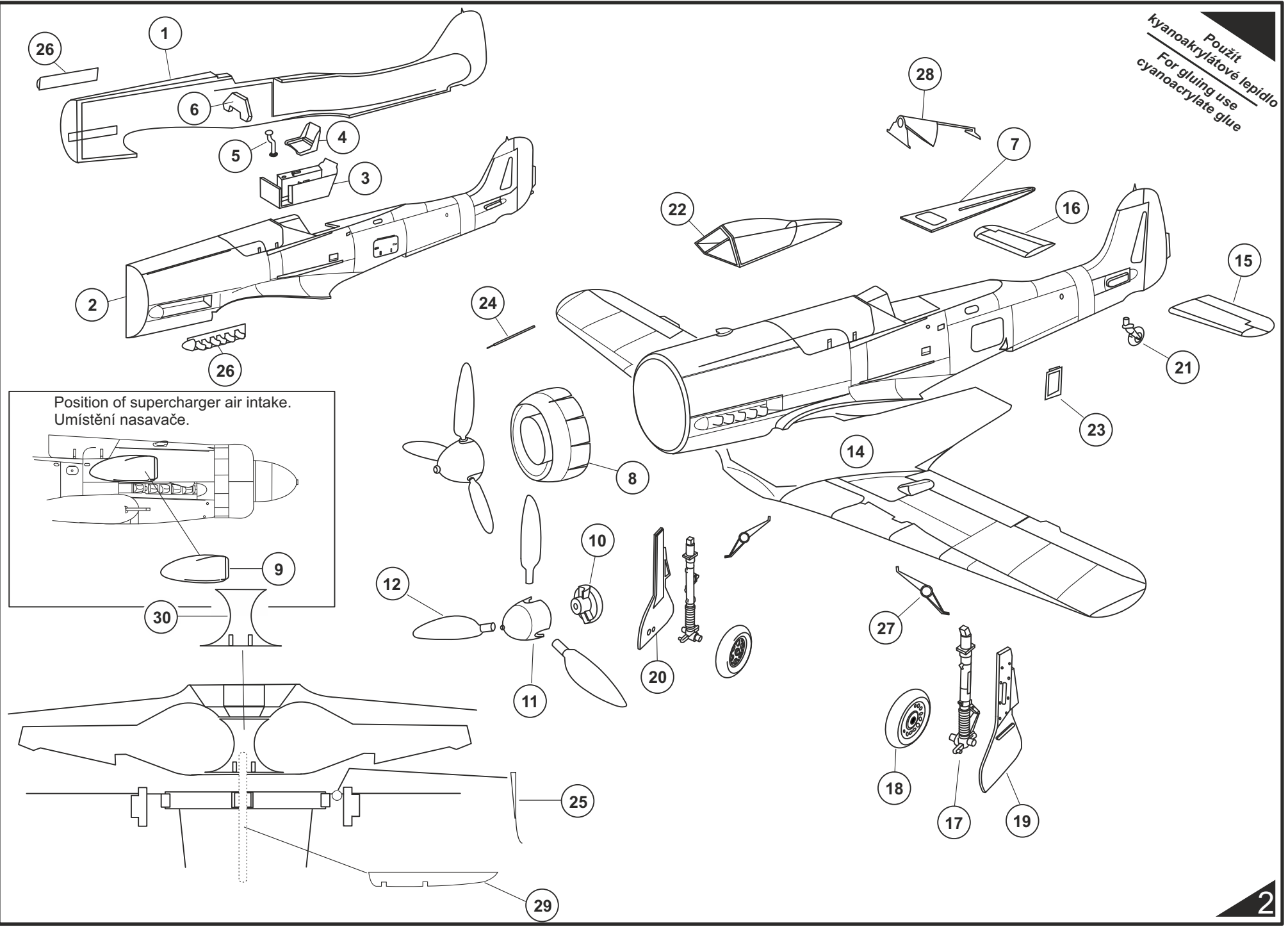
During W.W.II both hostile sides tried to archive technical superiority over fighter aeroplanes of the adversary. This led to an unremitting development of new and more efficient versions of fighters. This trend did not even avoid Focke Wulf Fw 190. The original Fw 190A was driven by the radial engine BMW 801. The rise of Fw 190D-9 version was joined with mounting the in-line engine Jumo 213 instead of the radial BMW 801 engine, together with the extension of the fuselage. Kurt Tank, the designer of Focke Wulf company continued however in the development of new variants driven by Jumo 213 and later also DB 603 engines. Above the only paper version Fw 190D-10 built were as prototypes or in small series the version D-11, D-12, D-13 with Jumo 213 engine and D-14 and D-15 with DB 603 engine. The version Fw 190D-13/R-11 differed from the version D-9 by the VS 10 propeller, the Jumo 213F engine, the air intake, engine cowling and armament. As it was intended as a so called bad weather fighter, it was equipped with the PKS-12 autopilot (therefore the designation R-11 after the oblique stroke), radionavigation system Hermine and heated windshield. The production was realized at the firm Roland, for speeding up the manufacture part of the Fw 109A-8/F-8 airframes were used. The machines got series number starting 836 000. About thirty produced machines were operationally applied at II/JG 26. One of the machines, the yellow 10 is preserved up to the present day and perfectly reconstructed is exhibited in Champlin Fighter Museum in USA. Span 10,5 m, length 10,2 m, maximum speed 730 km/h in 9150m, ceiling 12500 m, range 750 km, armament: 2x MG 151/20 mm gun in wings roots, 1x Mg 151/20 mm gun in propeller axis

Focke Wulf Fw 190D-13/R-11

V průběhu druhé světové války se jedna i druhá strana snažila získat technickou převahu nad stíhacími stroji protivníka. To vedlo k neustálému vývoji nových a výkonnějších verzí stíhaček. Tento trend se nevyhnul ani Focke Wulfu Fw 190. Původní Fw 190A byl poháněn hvězdicovým motorem BMW 801. Vznik verze Fw 190D-9 byl spojen s montáží řadového motoru Jumo 213 místo hvězdicového BMW 801, spolu s prodloužením trupu. Kurt Tank, konstruktér firmy Focke Wulf však pokračoval ve vývoji nových variant poháněných motorem Jumo 213 a později i DB 603. Přes pouze „papírovou“ verzi Fw 190D-10 byly stavěny prototypově nebo v malých sériích verze D-11, D-12, D-13 s motorem Jumo 213 a D-14 a D-15 s motorem DB 603. Verze Fw 190D-13/R-11 se odlišovala od verze D-9 vrtulí VS 10, motorem Jumo 213F, nasavačem vzduchu, kapotou motoru a výzbrojí. Protože šlo o tzv. stíhačku pro špatné počasí, byla vybavena autopilotem PKS 12 (proto označení R-11 za lomítkem), radionavigačním systémem Hermine a vyhřívaným čelním štítkem. Výroba probíhala u firmy Roland, k urychlení výroby byly použity části draků Fw 190A-8/F-8. Stroje dostaly sériová čísla od 836 000. Asi třicet vyrobených strojů se dostalo k operačnímu nasazení u II/JG 26. Jeden ze strojů, žlutá 10 se zachoval dodnes a perfektně zrekonstruován je vystaven v Champlin Fighter Museum v USA. Rozpětí: 10,5 m, délka: 10,2 m, max. rychlost: 730 km/h ve výšce 9150 m, dostup 12 500 m, dolet 750 km, výzbroj: 2x kanon MG 151/20mm v kořenech křídla, 1x kanon MG 151/20mm v ose vrtule

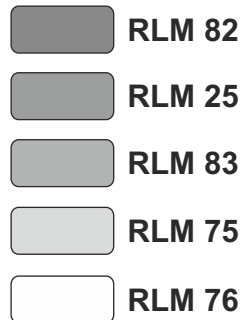
Použit
For gluing use
kyanoakrylátové lepidlo
cyanoacrylate glue

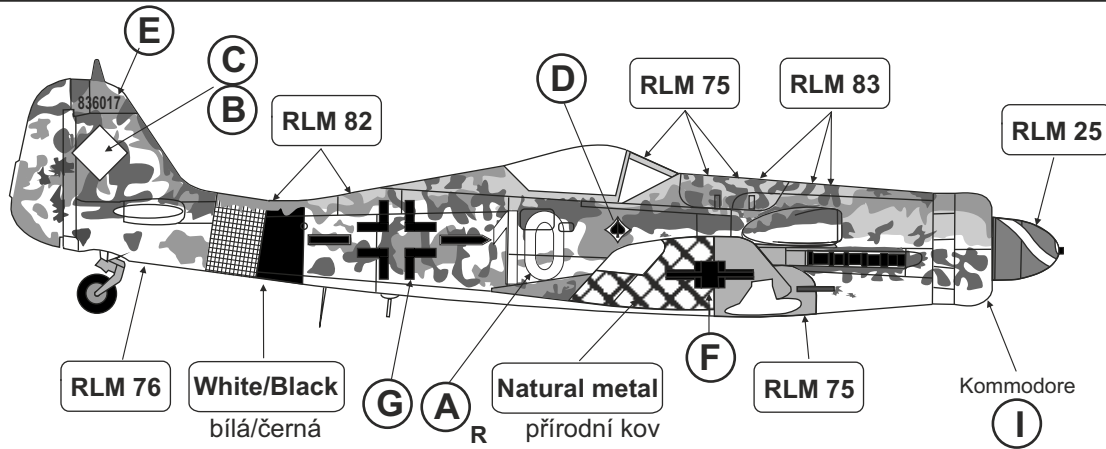
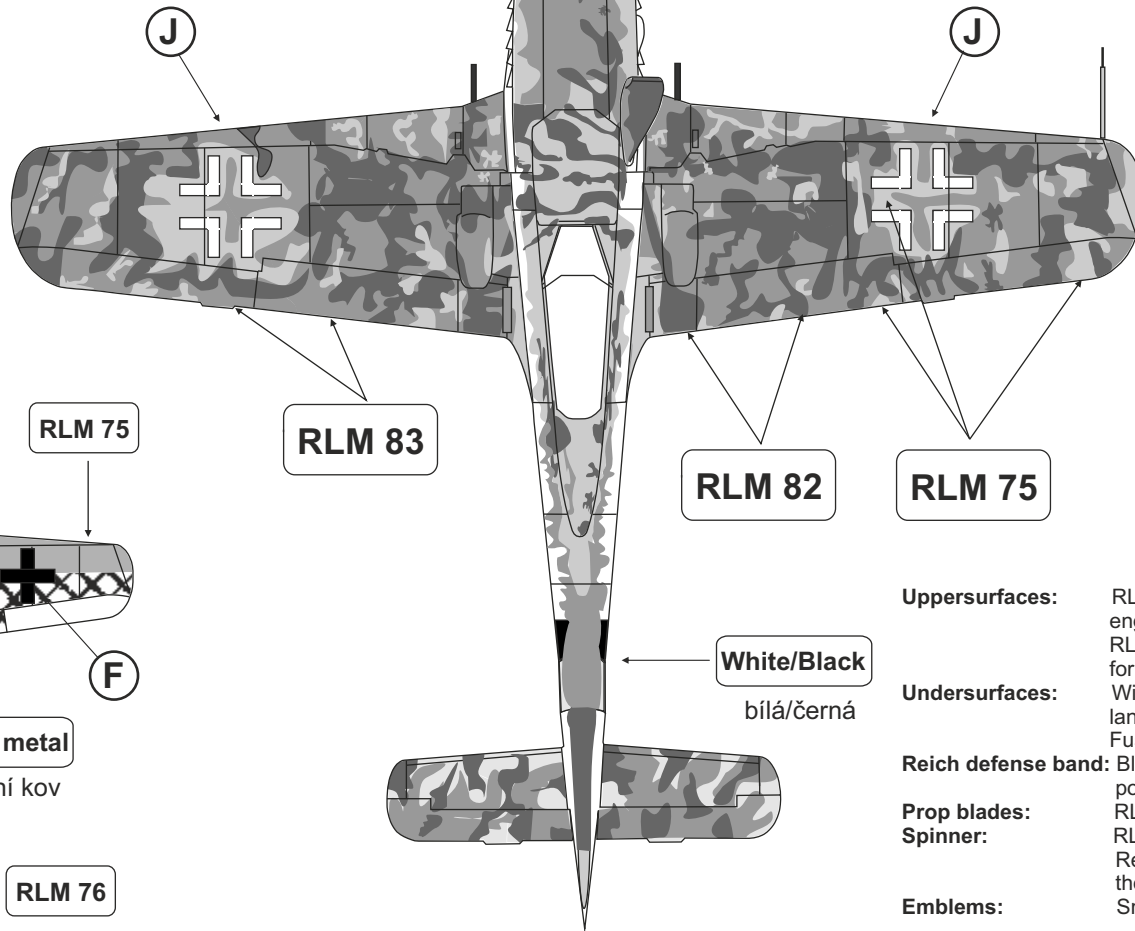
Position of supercharger air intake.
Umístění nasavače.

Fw 190D-13/R11 "Yellow 10" W.Nr.836017. Maj.Franz GÖTZ

Fw 190D-13/R11 "Žlutá 10" W.Nr.836017. Maj.Franz GÖTZ

DECAL/obtisk

Umístění obtisků označují písmena v kroužku. The location of decals is marked by the circled letter.

Horní plochy:

RLM 75 Grauviolet - hřbet trupu, kovové díly kabiny, kryt motoru, křídlo, VOP.

RLM 82 Hellgrün / RLM 71 Dunkelgrün - skvrny na horních plochách.

Spodní plochy:

Křídlo - přírodní kov, přední polovina a kryty podvozku

RLM 75 Grauviolet. Křídélka - *RLM 76 Lichtblau*. Trup a VOP - *RLM 76 Lichtblau*.

Pruhy jednotek pro obranu říše: černý a bílý pruh nestejně šířky přidělené JG 26. Horní část pruhů byla přestříkána zelenou barvou.

Listy vrtule: - *RLM 70 Schwarzgrün* s červeným logem a výrobním číslem

Vrtulový kužel: - *RLM 25 Grün* (Barva jednotky) s bílou spirálou.

Zadní část silně znečištěná kapalinami prosakujícími z motoru.

Emblém: Malý znak jednotky JG 53 Pikové Eso As na obou stranách trupu pod kabinou.

- Uppersurfaces:** RLM 75 Grauviolet along upper fuselage spine, metal portions of canopy, engine cowl, upper wings and horizontal stabilizer and elevators
RLM 82 Hellgrün / RLM Dunkelgrün heavily mottled on all upper surfaces for ground concealment.
- Undersurfaces:** Wing natural metal, although front half of under wing and most of landing gear doors painted RLM 75 Grauviolet. Ailerons RLM 76 Lichtblau. Fuselage and horizontal undersurfaces RLM 76 Lichtblau.
- Reich defense band:** Black and White assigned to JG 26 unequal in width and not parallel top portion oversprayed with Green for camouflaging.
- Prop blades:** RLM 70 Schwarzgrün with Red logo and parts number.
- Spinner:** RLM 25 Grün (Stab color) with White spiral.
Rear portion of spinner heavily stained with engine fluids leaking through the D-13 prop hub.
- Emblems:** Small JG 53 Pik As unit badge on both sides of fuselage under cockpit.